

РЕШЕНИЕ

№ 5814

гр. София, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5747** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на П. К. И., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, ап. 9, чрез адв. Р., срещу Заповед № ИА-ЧР-553 / 25. 05. 2023 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като служителят не е възстановен на длъжността, която е заемал преди уволнението му признато за незаконно и не есе е съгласил да заеме неподходяща длъжност, поради което не може да бъде прекратено правоотношението му от тази длъжност. Твърди, че не е налице реално съкращаване на длъжността. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът - изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“/ИАИЕУ/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № ЧР-Н-86 / 08. 02. 2022 г. на председателя на Държавна агенция

„Електронно управление“, е прекратено служебното правоотношение на П. К. И. на длъжността началник отдел „Планиране и развитие на ЕЕСМ, дирекция „Единен системен оператор в Държавна агенция „Електронно управление“, с ранг IV старши. Със ЗИД на Закона за електронното управление, обн. ДВ, бр. 15 от 22. 02. 2022 г. е закрыта Държавна агенция „Електронно управление“.

С ПМС № 89 от 19. 05. 2022 г. е създадена на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“.

С Решение № 5356 / 25. 08. 2022 г. по адм. д. № 1848 / 2022 г. по описа на АССГ, е отменен горепосочената заповед на председателя на ДАЕУ.

С Решение № 4639 / 03. 05. 2023 г. по адм. д. № 10434 / 2022 г. по описа на ВАС, е оставено в сила решението на АССГ.

С молба от 04. 05. 2023 г. П. И. е поискал от министъра на електронното управление и от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ да бъде възстановен на заеманата от него длъжност, преди уволнението.

С писмо от 05. 05. 2023 г. министъра на електронното управление е уведомил И., че администрацията, в която следва да бъде възстановен е Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“.

С писмо от 09. 05. 2023 г. (стр. 125) изп. директор на ИАИЕУ е уведомил И., че функциите на ръководения от него отдел преди уволнението са преминали към новосъздадената Дирекция „Оперативно наблюдение и поддръжка на системи“ към отдел „Управление и поддръжка на ЕЕСМ“ в Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“. Със същото писмо е предложено на И. да заеме длъжността „главен експерт“ в сектор „Наблюдение и управление на ЕЕСМ“ в отдел „Управление и поддръжка на ЕЕСМ“, като писмото е връчено „на ръка“.

С писмено становище рег. № ИА ИЕУ-2218 / 09. 05. 2023 г. (стр. 124) И. е посочил, че така предложената му длъжност не отговаря на тази, която е заемал преди уволнението и трябва да го възстановят на длъжността „началник отдел“, поради което отказва да я заеме.

Със Заповед № ИА-ЧР-552 / 09. 05. 2023 г. на изп. директор на ИАИЕУ (стр. 123) И. е възстановен на длъжността „главен експерт“, като по делото няма данни за връчването на тази заповед на служителя.

Със Заповед № ИА-ЧР-553 / 25. 05. 2023 г. на изп. директор на ИАИЕУ, е прекратено служебното правоотношение на П. И., на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС. Заповедта е връчена на 29. 05. 2023 г.

С жалба от 09. 06. 2023 г. по описа на АССГ, е оспорена заповедта по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган, но в нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността.

Под съкращаване на длъжността се разбира намаляване, премахване за в бъдеще на определени бройки от длъжностното разписание на съответната администрация поради намаляване или премахване на определена или определени функции в държавната служба. Това води до прекратяване на служебното правоотношение при условията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС.

На основание, чл. 122, ал. 1 от ЗДС, при отменяне на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването или от съда държавният служител се възстановява на предишната длъжност, ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение.

В конкретния случай е безспорно, че в двуседмичния срок по чл. 122, ал. 1 от ЗДС, държавният служител се е явил в администрацията, към която е преминало служебното му правоотношение и органа по назначаването е следвало да го възстанови на длъжността, която същият е заемал преди уволнението, което е прието за незаконно. Видно е обаче, че в нарушение на закона И. не е възстановен на длъжността началник отдел, а му е предложена длъжността главен експерт. Отделно стои въпроса, че няма данни, заповедта за възстановяване на длъжността „главен експерт“ да е връчена на И. и същата да е влязла в сила, за да може впоследствие органа по назначаването да го освободи от тази длъжност.

В тази връзка следва да се отбележи, че неправилно административния орган сочи, че единствената свободна длъжност, към момента на заявеното от И. желание да се върне на държавна служба, била „главен експерт“. Видно от представеното поименно разписание, лицето К. К. е заемал едновременно длъжността началник отдел на Отдел „Управление и поддръжка на ЕЕСМ“ и началник сектор на Сектор „Наблюдение и управление на ЕЕСМ“.

Законът изрично предвижда възстановяване на държавния служител именно на длъжността, която е заемал преди уволнението, признато за незаконно и изпълнителния директор на ИАИЕУ е следвало да го възстанови именно на длъжността началник отдел, като едва впоследствие при съкращаване евентуално на тази длъжност, да се приеме, че е налице съкращаване на длъжността.

В същото време, реално не е налице и съкращаване на длъжността, каквото основание е посочено в оспорената заповед, тъй като продължава да съществува както длъжността „началник отдел“, така и длъжността „главен експерт“, на която органа по назначаването е посочил, че възстановява И.. В случая, заявеното от И. несъгласие да бъде възстановен на друга длъжност, не означава, че са налице предпоставките за съкращаване на щата, още повече, че както беше посочено по-горе, формално И. е възстановен на длъжността „главен експерт“, която длъжност продължава да си съществува.

Към момента на прекратяване на служебното правоотношение, не се твърди и не се доказва, че са налице промени в длъжностното разписание.

Доколкото обаче неправилно И. не е възстановен на заеманата от него преди уволнението длъжност, то и последващото уволнение поради съкращаване на длъжността е в нарушение на материалния закон.

Изцяло в този смисъл са мотивите на Решение № 15668 от 17.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9281/2020 г., V отд., Решение № 4660 от 17.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 11715/2021 г., V отд. и много други.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноски, които са поискани и които са в размер на 2000 лв., видно от представения (стр. 9) договор за правна защита и съдействие и списък на разноските. С представения по делото отговор на жалба, от страна ответника се прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Съдът намира това възражение за неоснователно. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв. В конкретния случай делото не е от изчерпателно посочените по ал. 2 и минималния размер на адвокатското възнаграждение е 1000 лв., но това не означава, че не може да се договори повече. Двукратното увеличение не е прекомерно по смисъла на закона, като следва да се отчете, че прекратяването на служебното правоотношение, в най-голяма степен засяга правната сфера на служителя. Освен това, видно от изпратената от ответника преписка, е видно, че това въобще не е първото прекратяване на служебното правоотношение на И., като същият няколкократно е възстановяван на работа и впоследствие отново се прекратява служебното правоотношение, което граничи с административен произвол и само формално изпълнение на съдебните решения, поради което така договореното и заплатено възнаграждение не следва да се намалява.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на П. К. И., ЕГН [ЕГН], Заповед № ИА-ЧР-553 / 25. 05. 2023 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ – [населено място], [улица], да заплати на П. К. И., [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 2000 (две хиляди) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: